

[Ellefsen]

færøske politikere. Bl. a. har vi haft forhandlinger med statsministeren om dette for færinger meget vigtige spørgsmål. Som allerede nævnt er de hidtidige resultater ikke tilfredsstillende for os færinger, men jeg går ud fra, at vi arbejder videre med spørgsmålet i et forsøg på at nå en for alle parter rimelig løsning.

Askjær Jørgensen (FP):

Sidste efterår udtalte jeg ved en debat her i folketinget, at statsminister Anker Jørgensen ville gå over i historien som den hidtil dårligste statsminister, Danmark har haft. Jeg takker de mange, der siden har bakket mig op i denne vurdering. Nu sidst forstår jeg, at venstre og konservative ikke mener, at statsministeren har klaret sin opgave helt til ug.

Jeg har bedt om ordet for især at beskæftige mig med den del af statsministerens virke, der indebærer ansvaret for det nyetablerede energiministerium. En helt ny minister, et helt nyt ministerium, energiminister Poul Nielson. Når man lige har hørt de nordatlantiske medlemmer, tænker man jo på, at aktstykket vedrørende efterforskningen af uran i Kvanefjeldet blev stoppet af grønlænderne; det står i en fin relation til, at det blev sagt heroppefra, at man ville være herre i sit eget hus. Det håber jeg at folketingets medlemmer vil huske, når man skal diskutere overførsel af 1 mia kr. eller mere årligt fra den danske statskasse til grønlænderne.

Det er naturligvis især energiministerens oliehandel, jeg skal redegøre for.

Den 28. marts 1980 blev der afsendt fra energiministeriet en ansøgning til folketingets finansudvalg; den blev sendt rundt til medlemmerne af udvalget, så vi havde den at læse på i påsken. I finansudvalgets første møde efter påske gjorde vi opmærksom på fra vort partis side, at det var en sag, som vi vurderede burde ned i offentlighedens lys i folketingssalen.

Under finansudvalgets næste møde om sagen den 16. april fik vi at vide af finansudvalgsformanden, at nu skulle man have sagen afgjort. Vi havde et såkaldt samråd med energiministeren. Når jeg siger »såkaldt samråd«, er det, fordi energiministeren ikke over for finansudvalget var i stand til at meddele noget som helst om, hvad det hele drejede sig om. Der blev berammet et ekstraordinært

møde i finansudvalget til den 18. april, hvor det blev pålagt os af finansudvalgsformanden, at vi skulle have partiernes stilling.

Allerede om aftenen den 16. april udarbejdede jeg beslutningsforslag nr. B 127, afleverede det her den 17. april og gik til finansudvalgets formand om det. Vi kan fastslå, at der ikke i den finanslov, der blev vedtaget i december 1979, og som vi virker under nu, er noget som helst om rammer for statslig oliehandel med de olieeksporterende lande. Vi opfatter det således i fremskridtspartiet, at finansudvalget kan udfylde nogle rammer, der er fastlagt ved finanslovgivningen. De aktiviteter under D.O.N.G., som har været debatteret her i folketingssalen, er aktiviteter, der har relationer til, hvad der er af olie og naturgas i det danske sokkelområde. Det har intet at gøre med, hvad energiministeren har taget fat på i Saudi-Arabien. Vi mener, det er groft hærværk mod demokratiet som helhed og mod folketinget i særdeleshed, at et flertal i finansudvalget tiltog sig bemyndigelse til at bestemme på et område, hvor der totalt manglede lovgrundlag.

Siden har vi noteret os, at flere partier nu mener, at der bør gennemføres en lovgivning vedrørende statslig oliehandel. Det er rart at notere sig, at når man får lejlighed til at tænke over, hvad vi har sagt, bliver man enige med os. Men hvorfor tog man så ikke ordet, da vi havde debatten om B 127 her? Hvorfor boykottede man debatten, når man nu bagefter kommer og siger: det er nok rigtigt, at der bør være en lovgivning på dette område? Man kunne have hørt efter os.

Den forespørgselsdebat, som vi så selvfølgelig måtte rejse, indeholdt naturligvis en mistillidserklæring til energiministeren. Hverken venstre eller konservative, som i dag udtaler mistillid til energiministeren, ville stemme for vores forslag om at udtrykke mistillid til energiministeren på det tidspunkt. Da vi protesterede i finansudvalget, trak man nærmest på skuldrene ad os såvel i pressen som i de øvrige partier. Jeg er glad for, at venstre og konservative nu, efter at de har tænkt over i 2-3 uger, hvad vi har sagt, bakker os op, og jeg er glad for, at pressen har bakket os op i denne sag, efter at venstre og konservative har gjort de udtalelser til deres, som vi har fremført hele vejen igennem 2-3 uger tidligere, end de øvrige partier er kommet med dem.